EN FÖR SKANDINAVIEN NY SKADEINSEKT.

Genom direktören vid Landtbruksakademiens experimentalfält, herr E. LINDGREN, erhöll jag ett profrör, innehållande skal och ägg efter en sköldlus, *Lecanium*, af hvilka de förstnämnda voro synnerligt karaktäristiska genom sin form och skilde sig från alla andra arter af släktet, som jag haft tillfälle att undersöka. Profröret åtföljdes af en skrifvelse från f. d. provinsialläkaren, d:r J. W. LINDWALL i Halmstad, hvari upplystes, att han vid beskärning af sina spalierade päronträd observerat en myckenhet af denna ohyra. Under sköldarna befunno sig hopar af rödaktiga ägg, hvarför han fruktade, att en talrik afkomma skulle uppstå, om dessa kunde motstå vinterkylan.[1]

I ett senare af mig erhållet bref omnämnes vidare, att djuren varseblifvits först i år, hufvudsakligen å 4 à 5 päronträd, spalierade på södra sidan af ett plank och följaktligen växande å en skyddad och varm plats. Träden voro inköpta från Alnarps landtbruksinstitut för 4 à 5 år sedan. Mellan dem hade af en händelse kommit att nedläggas frön af *Lathyrus Tingitanus*, som fram på sommaren lämnade höga och yfviga plantor, hvilka delvis täckte spalierträden. Ett mindre antal sköldlöss af samma slag anträffades äfven å ännu ett päronträd, som var spalieradt vid en vägg, på ett afstånd af vid pass 20 meter från de förut omnämnda träden. Här funnos dock inga *Lathyrus*-stånd eller andra beskuggande växter.

Efter att hafva rådfrågat V. SIGNORET'S stora arbete: »Essay sur les Cochenilles ou Gallinsectes» kom jag till den öfvertygelsen, att de sända sköldarna tillhörde en art, som förut ej anmärkts inom Skandinavien, nämligen:

Lecanium Bituberculatum TARGIONI.

Honskölden är rundad, i midten högt hvälfd, något afsmalnande mot ändarna; framkanten något mindre rundad än bakkanten; analutskärningen djup, smalt aflång, med tunna, uppstå-

[1] Ur äggen kommo larver i slutet af maj d. år.

ende kanter; sidorna groft och skrynkligt punkterade, ryggen i midten mer slät, men med fyra större och grunda gropar. Vid ryggens midt befinna sig två, på tvären ställda, upphöjda, svarta eller rödbruna och något glänsande knölar samt strax bakom dessa vanligen ett par mindre, som hos yngre individer oftast äro otydliga. Från de två största knölarna utgå åt båda sidor en upphöjd, oftast ganska tydlig tvärlist eller köl, som sträcker sig nära intill sidokanterna, och bakom denna synes oftast spår af dylika kölar, som antagligen äro lämningar efter abdominalringar.

Färgen är olivgrå eller mer stötande i brunt, och öfvergår ibland till gulbrun i midten af ryggen; här och där är ytan beströdd med hvita punkter eller små fläckar, som stundom bilda oregelbundna tvärrader.

Denna arts rätta hemvist synes vara länderna omkring Medelhafvet, där den är funnen i Italien samt södra Frankrike. Den uppträder numera kanske flerstädes i Europa, eftersom dess invandring till Sverige ägt rum. Till oss har den säkerligen kommit med importerade fruktträdsplantor eller kanske till och med ympkvistar, emedan honorna sakna flygförmåga och därigenom ej kunna själfva förflytta sig från en ort till en annan. Det förstnämnda blir dock sannolikast, ifall förhållandet är sådant, som d:r LINDWALL »hört sägas», nämligen att man vid Alnarp införskrifver sina grundstammar från Frankrike. Efter erhållandet af d:r LINDWALLS sändning och bref, skref jag den 17 april till direktör ULRIKSEN vid Alnarp och anhöll om ett par upplysningar rörande detta förhållande, men har ej fått något svar förunderligt nog.

Genom denna skadeinsekts uppträdande hafva vi fått ett nytt bevis för vikten af, att noga undersöka från utlandet eller aflägsnare trakter erhållna växter innan de utplanteras, på det ej ägg eller larver, som medfölja dem, må utvecklas och få fast fot hos oss; ty en gång inkomna, kan det bli mycket svårt, om ej omöjligt att sedermera utrota dem. Bästa sättet att desinficiera växterna torde bestå uti, att gifva dem en grundlig öfverstrilning med petroleumemulsion, en del sådan blandad med 4—9 delar vatten. Såväl lämplig strilapparat som emulsion kunna numera erhållas äfven i Stockholm.

Sven Lampa.